

att marken blifvit delad utan grad, och skogsmarken numera har fått ett annat värde än förut, samt betet, efter ett laga skifte, sällan begagnas gemensamt, så anser jag nödvändigt, att en ändring i skiftesstadgan beslutes, hvarigenom rättigheten att fordra innehaf som delningsgrund i vissa fall inskränkes. Jag vågar härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen besluter ett tillägg i slutet af 69 § skiftesstadgan, så lydande: "dock bör utmark, hvilken i storskiftesdelningen icke blifvit graderad, delas efter förra delningsgrunden."

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1874.

P. Hübinette.

N:o 116.

Af Herr P. Hübinette: Med förslag till förändrad lydelse af 11 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Då jag vid sistlidne riksdag väckte motion om den kommunala rösträttens begränsning på landet, i någon likhet med hvad som förut har beslutats angående rösträtten i städerna, så erhöles af Lag-Utskottet det svar, hvilket äfven af Riksdagen godkändes, att man borde afvakta resultatet af den underdåniga skrifvelse, som Riksdagen aflätit den 15 Maj 1872; och då detta resultat torde vara afvaktadt, vågar jag åter på samma skäl, som i min motion sistlidne år, föreslå,

att 11 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet måtte få den förändrade lydelse: "att röstvärdet

skall beräknas efter det en hvar röstegande åsatta fyrk-
tal; dock må ingen utöfva rösträtt för större antal rö-
ster, än som svarar emot en tretiondedel af kommunens
hela röstetal efter röstlängden.“

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1874.

P. Hübnette.

N:o 117.

*Af Herr Nils Hansson: Angående beviljande af ett tomtreglerings-
anslag till köpingen Båstad.*

Från äldsta tider har det varit vanligt, att, då ett samhälle genom olyckor lider någon svårare förlust, vare sig genom eldsvåda, vattenöfver-
svämning, missväxtår eller andra orsaker, Riksdagen då, genom anslag till
det nödställda folket, endera med eller utan återbetalningsskyldighet, hulpit
de lidande och derigenom satt dem i tillfälle att ånyo utöfva sin verksam-
het, hvarigenom dess bestånd och utveckling beror.

Ett tillfälle erbjuder sig nu för Riksdagen att ytterligare bistå ett
hårt pröfvadt samhälle, som är i stort behof af hjälp. Det är denna gång
ett mindre, men aktningvärdt och framåtskridande samhälle, som drabbats
af en hård pröfning, nemligen köpingen Båstad, hvilken till större delen,
genom eldsvåda, afbrände den 9 Juni 1870. Känbarare blef förlusten
derigenom, att endast ett mindre antal af de nedbrända åbyggnaderna voro
brandförsäkrade. Att husegare icke assurerat sina egendomar, synes väl vid
första påseendet vara en svår försummelse; men då nämnda köping icke